

La Litúrgia de les Hores i els *Cent Noms de Déu* de Ramon Llull*

Gabriel Seguí i Trobat, msscc

Institut de Litúrgia *ad instar facultatis*-AUSP

Magister de la Maioricensis Schola Lullistica

gabriel.palma@foners.net

doi.org/10.3306/STUDIALULLIANA.116.111

Rebut 23 de febrer de 2021. Acceptat 12 de març de 2021

The Liturgy of the Hours and *Hundred Names of God* by Ramon Llull

Resum

La tradició manuscrita lul·liana presenta dos còdexs dels *Cent noms de Déu* organitzats segons l'esquema de l'ofici diví de la litúrgia romana medieval. En aquest treball s'estudien aquests manuscrits en el seu context litúrgic, especialment en referència als llibres d'hores, i se'n destaca la particularitat, tenint en compte que segurament estan pensats per als laics devots de Llull.

Paraules clau

Ofici diví, litúrgia de les hores, breviari, litúrgia romana medieval, *Cent noms de Déu*, Ramon Llull, salteri, llibres d'hores.

*This paper is part of a project that has received funding from the European Union's Horizon 2020 research and innovation programme under the Marie Skłodowska-Curie grant agreement No 746221 *Christianus Arabicus*.

Studia lulliana 61 (2021), 111-125

<http://www.msl.cat/revista/revista%20portada.htm>

<http://tinyurl.com/Studialulliana>

ISSN 2340 - 4752

Abstract

In the manuscript tradition of Lull's *Cent noms de Déu*, there are two codices which are organised along with the scheme of the medieval Roman Rite Divine Office. This paper analyses these manuscripts in their liturgical context, with particular reference to the Books of Hours, focusing on their peculiarities and taking into account that they were designed for laypeople devoted to Lull.

Key Words

Divine Office, Liturgy of the Hours, Breviary, Medieval Roman liturgy, *Hundred Names of God*, Ramon Lull, Psalter, Books of Hours

Taula

1. Introducció
  2. El sistema lul·lià de les hores i els *Cent noms de Déu*
- Apèndix. Esquema distributiu dels Noms de Déu en els còdexs de referència
- Còdex 1, Palma, Societat Arqueològica Lul·liana, ms. 2 (ARM 08) s. XIV
- Còdex 2, Barcelona, Biblioteca de la Universitat, ms. 59

1. Introducció

La celebració de les hores canòniques, anomenada també litúrgia de les hores i ofici diví, és una part de la litúrgia cristiana que té les arrels en el Nou Testament.¹ En efecte, tenim constància de la participació dels apòstols en les hores heretades de la tradició jueva: a la del migdia a casa (Fets 10,9) i a la vespertina del temple (Fets 3,1). Aquestes estones de pregària corresponien als dos sacrificis oferts diàriament al temple de Jerusalem o als dos oficis sinagogals quotidians. A partir d'aquest model, es desenvolupa el sistema de la pregària de les hores, no reservada als clergues, sinó participades per tota la comunitat, segons el testimoni dels Pares de l'Església, dels quals citaré alguns exemples rellevants: Tertul·lià (±160-220),² Hipòlit de Roma (±170-236),³ Cebrià de Cartago (200-258),⁴ i Egèria (s. IV).⁵ En l'àmbit del monacat europeu, té una gran influència la Regla de sant Benet de Núrsia, del segle VI, que va arribar a establir la praxi litúrgica de les hores canòniques en la majoria dels monestirs.⁶

Durant l'edat mitjana, però, l'oració de les hores progressivament va quedar gairebé reservada als clergues, en bona part per la celebració en llengua llatina, i a l'Església romana es van anar configurant definitivament dos sistemes de celebració, encara que amb grans interdependències: l'ofici monàstic, al qual assistien gairebé només els monjos de cor i era més extens; i l'ofici de les catedrals, més breu i obert a tots els ciutadans. És en aquest context que, en el segle XIII, compareixen els primers llibres d'hores per a ús dels laics més cultes i piadosos, els quals s'associaven d'aquesta forma, privadament i a casa seva, a la litúrgia. És important tenir en compte aquesta dada: els llibres d'hores mai no foren usats pels laics a les celebracions

¹ Entre la bibliografia clàssica sobre aquest tema, podem esmentar: P. BATIFFOL, *Histoire du bréviaire romain*. París 1893; S. BAÜMER-R. BIRON, *Histoire du bréviaire*, París 1905. 2 vols; M. RIGHETTI, *Historia de la liturgia*. Vol. I. Madrid 1955. Per a la litúrgia de les hores actual, J. LÓPEZ MARTÍN, *Liturgia de las horas: la oración del pueblo cristiano*. Barcelona 2018.

² TERTULIANO, *El bautismo. La oración*. Introducció, text crític, traducció i notes de S. VICASTILLO. Madrid 2006, 342-349.

³ HIPÓLITO DE ROMA, *La tradición apostólica*. Buenos Aires 1981, 112-115.

⁴ *Obras de san Cipriano. edición bilingüe. Tratados y cartas*. J. CAMPOS (ed.). Madrid 1964, 204-205.

⁵ *Itinerario o Peregrinación de Egeria (siglo IV)*. Segunda parte. **Del recorrido por los lugares santos**. Traducció, introducció i notes de M. DOMÍNGUEZ MERINO (consulta en línia: 10-08-2019).

⁶ *San Benito. Su vida y su Regla*. Direcció i introduccions de B. M. COLOMBÁS; versions de L. M. SANSEGUNDO; comentaris i notes d'O. M. CUNILL. Madrid 1968, caps. 8-20. Sobre la praxi monàstica, vegeu el bell capítol de J. GIBERT TARRUELL, *El monje, ¿hombre de oración o celebrador de liturgias?*, a J. A. GARCÍA DE CORTÁZAR-R. TEJA (coords.), *El ritmo cotidiano de la vida en un monasterio medieval*. Aguilar de Campo 2015, 33-65.

litúrgiques dins les esglésies, de manera que no es poden considerar una alternativa al breviari esdevingut clerical; si de cas, és una forma paral·lela de pregària.

Per tant, els llibres d'hores no són pròpiament llibres litúrgics, sinó devocionals. Si volem un llibre pròpiament litúrgic, adesiara usat pels laics també fora del culte públic, hem de pensar en el saltiri, la col·lecció dels 150 salms de l'Antic Testament.⁷ Ara bé, una altra cosa és que els clergues emprassin també els llibres d'hores a les esglésies, combinant-los amb el breviari, sobretot l'ofici breu de difunts i de la Mare de Déu, per raó de la seva menor extensió; en aquest cas, ens trobam amb una intrusió d'elements devocionals a la litúrgia.

El creixement del protagonisme i de la participació dels laics en la vida eclesial, que emmarca l'aparició dels llibres d'hores, no s'ha de veure com una oposició o una competència en relació amb el clergat; és simplement una evolució dels elements més dinàmics del laïcat occidental. Es correspon amb el desenvolupament progressiu del món laic a les diverses instàncies socials, culturals i polítiques, inclòs el funcionariat al servei de la corona, abans gairebé en mans de l'estament clerical.⁸

Paral·lelament, l'espiritualitat laïcal s'enriquí i es desenvolupà amb l'aparició de la *devotio moderna*⁹ a partir de mitjans del segle XIV, que afavorirà una intensa vida interior de caràcter cristocèntric.

En la difusió de la pregària de les hores entre els laics, no podem ignorar el paper dels ordes mendicants, dominicans i franciscans, sobretot dels franciscans. Aquests adoptaren el breviari de la cúria romana, excepte el saltiri, no sols per la seva especial relació amb la Seu romana, sinó també per la practicitat de tenir l'ofici de les hores reunit en un volum manejable, ja que

⁷ Existeix també el llibre anomenat «saltiri litúrgic», que conté els 150 salms veterotestamentaris, una selecció de càntics bíblics i una sèrie de textos de la tradició eclesial (*Credo*, símbol d'Atanasi, *Gloria in excelsis Deo*, *Salve regina*, etc.).

⁸ Hi ha circumstàncies històriques que afavoreixen aquest nou paper dels laics. Per exemple, els *Artes moriendi* sortien a camí a la necessitat de furnir els fidels d'una guia per preparar-se a ben morir, davant l'escassetat de sacerdots a conseqüència de la pesta negra, que havia delmat les files del clergat. Per dir-ho així, aquests llibres donaven una certa autonomia als laics piadosos que volien practicar aquesta casta d'exercicis ascètics; fins en aquest moment eren els sacerdots els qui s'encarregaven exclusivament d'atendre els moribunds. És clar que els Arts eren de vegades una preparació a més llarg termini, però l'objectiu era el mateix. Aquesta autonomia relativa dels seglars en el cultiu de l'espiritualitat és justament la que es reflecteix també en els llibres d'hores.

⁹ Sobre la *devotio moderna*, vegeu L. BOUYER-J. LECLERC-F. VANDENBROUCKE, *Histoire de la spiritualité chrétienne*. Vol. 2. *La Spiritualité au Moyen Âge*. Paris 1961, 512-525; P. DEBONGNIE, «Dévotion moderne», a *Dictionnaire de spiritualité*. Vol. 3. Paris 1957, cols. 727-747; B. JIMÉNEZ DUQUE-L. SALA BALUST, *Historia de la espiritualidad cristiana*. Vol. I. Barcelona 1969, 803-809; F. RAPP, *L'Église et la vie religieuse en Occident à la fin du Moyen Âge*. Paris 1971, 226-248.

l'havien de portar a les seves eixides apostòliques.¹⁰ No és casual, doncs, la relació d'aquest laïcat emergent amb els nous ordes, als quals s'associaren materialment protegint les seves fundacions urbanes i espiritualment entrant com a tercerols dins la seva estructura. Lull mateix era terciari franciscà i basta veure la relació intensíssima de la casa reial de Mallorca amb el franciscanisme. A través dels frares, els laics entren en un contacte més directe amb l'ofici diví que no mitjançant els monjos.

2. El sistema lul·lià de les hores i els *Cent noms de Déu*

L'objectiu de la meua intervenció no és fer l'anàlisi de l'apropiació que fa Lull de les hores canòniques; ja tenim l'estudi de Simone Sari, que tracta adequadament el tema.¹¹ Sí que voldria destacar la seva intencionalitat pedagògica: convertir en pregària meditativa la seva doctrina, especialment la mariologia, posada a l'abast dels laics. Per això hi usa justament la llengua vulgar.

Dins el conjunt de l'obra lul·liana, tenim dos manuscrits dels *Cent noms de Déu* organitzats segons les hores canòniques: el de la Societat Arqueològica Lul·liana, ms. SAL 2, del segle XIV, anomenat *Breviari de dona Blanca*; i el ms. 59 de la Biblioteca Universitària de Barcelona, datat entre 1490 i 1500. Estan separats, doncs, per un centenar i escaig d'anys.

Des del punt de vista de l'estructura, les dues recensions tenen una distribució gairebé idèntica del contingut. De tota manera, hi ha petites diferències entre totes dues però que no autoritzen a considerar l'existència de famílies distintes de còdexs; més aviat les divergències es deuen als copistes respectius. En efecte, els dos manuscrits pertanyen a la mateixa família de còdexs i consta que, a l'escola lul·liana barcelonina, hi havia dues còpies del volum, una de les quals podria ésser el manuscrit que conserva la Universitat de Barcelona.

Prenent com a referència el manuscrit de la SAL, podem observar:

- a) A les Completes de la fèria tercera, hi ha *O consulens* (ff. 53^v-54^r), que falta, per tant, a les Matines de la fèria quarta. En canvi, el manuscrit barceloní situa aquest capítol a les Matines de la fèria cinquena (ff. 48^r-48^v) i l'obvia a les Completes de la fèria quarta; el copista va oblidar posar el títol *Matines* abans de copiar el capítol *O consulens*.

¹⁰ Cfr. P. BATIFFOL, o.c., 200-203; S. BAUMER-R. BIRON, o.c., vol. 2, 22-24.

¹¹ S. SARI, «L'ufficio lulliano delle Ore», *Studia lulliana* 51 (2011), 53-76.

- b) A Tèrcia de la fèria sisena, tenim *O alte* (ff. 90^r-91^v) i *O significans* (ff. 91^r-92^r); i, a Sexta, *O perseuerans* (ff. 92^v-93^r) i *O exemplificans* (ff. 93^v-95^r). El manuscrit de Barcelona, en el seu estat actual, posa a Tèrcia *O alte* (ff. 81^r-81^v) i *O exemplificans* (ff. 82^r-82^v), mentre que a Sexta inclou *O significans* (ff. 83^r-83^v) i *O perseuerans* (ff. 84^r-84^v), després de la interpolació <Sexta>, perquè el copista no l'havia inclòs en el seu lloc. La causa és que els capítols *O exemplificans* i *O alte* estan fora de lloc perquè el quadern dels ff. 81-90 està mal relligat.
- c) A la fèria sisena, que SAL 2 anomena «disapte», a les Vespres hi ha *O infallibilis* (ff. 113^r-114^v), però en el mateix lloc el manuscrit barceloní indica *O inefabilis* (ff. 101^r-101^v), una errada evident del copista en el títol, ja que el text dels dos manuscrits coincideix.

No estam en condicions d'atribuir l'estructura de cap dels dos manuscrits a Lull mateix, però el que és segur és que formen part d'una tradició textual almenys certament inspirada en la configuració lul·liana de la pregària de les hores. Aquesta tradició es verifica en tres elements:

- a) Les meditacions sobre els Noms de Déu substitueixen els salms bíblics i es canten o es reciten igual.
- b) Els Noms de Déu són evocats en forma d'oració segons el model de l'eucologia litúrgica; per això, en els títols i en el començament de les meditacions, s'utilitza el vocatiu; per exemple: *O Deus*. O ens diuinal, tu Déu; *O essència*. O essència, qui est eternal e infinida.
- c) Es pren el model de les hores del dia distribuïdes durant la setmana; fins i tot s'adopten els noms dels dies propis de la litúrgia, les fèries, amb la particularitat que el diumenge s'anomena fèria primera, i el dissabte, fèria setena, cosa insòlita en la praxi litúrgica.

Davant aquesta evidència, hem de remarcar que dir els Noms de Déu durant les hores canòniques no representa una alternativa a la litúrgia de les hores, sinó als devocionaris i llibres d'hores, perquè no es fa a la litúrgia, sinó a la pregària personal. Per això és un contrasentit parlar de «litúrgia privada». Ara bé, els Noms divins es diuen a l'estil dels salms: amb himnes, amb cantinela i amb un acabatall doxològic. Perquè una cosa és adoptar la forma de la litúrgia de les hores i una altra és que s'usi al culte públic presidit pels clergues. Si aquests còdexs lul·lians dels *Cent Noms de Déu* haguessin estat utilitzats a la litúrgia «pública», en tindriem molts més manuscrits, ja que caldria almenys un exemplar per a cada participant en el cor.

Crida l'atenció que a cap dels dos manuscrits apareix l'hora de Laudes, l'oració del matí; segurament és perquè s'acostumava a resar juntament amb les Matines. Si és així, es reservaria un sol salm per a Matines i dos per als Laudes, segons la distribució de salms per les hores, excepte les Matines de la primera fèria (diumenge), que tenen quatre salms.

D'altra banda, l'absència dels Laudes fa pensar que les Matines no conserven la seva condició d'ésser l'única de les hores nocturnes, sobretot fetes pels laics; és difícil de pensar que s'aixecassin en plena nit per resar-les, com s'esdevenia als monestirs. Més aviat devien fer-les com la primera pregària del dia, segons l'ús de les catedrals. Endemés, els dos manuscrits ometen la divisió típica de Matines, que són els nocturns.

El sentit profund de tot aquest sistema de pregària dels cent Noms de Déu és que la «theo-logia», «discurs sobre Déu», mai tan ben dit —en aquest cas, la doctrina sobre els Noms de Déu—, no és sols objecte d'estudi, de meditació o de contemplació, sinó que és «dicció rimada orant». En efecte, la pràctica de «llegir per a un mateix» no s'imposa fins ben entrada la Modernitat. A l'edat mitjana, com a l'antigor, es llegia en veu alta o baixa, en aquesta ocasió els Noms de Déu. I per suposat, es fa en clau de «glorificació»; els salms lullians esdevenen pregària doxològica, de lloança, com s'apareix a l'oració del final dels manuscrits. Des d'aquesta perspectiva, més que la distribució concreta dels Noms o atributs de Déu, allò que és essencial és la intenció de lloar-lo. Aquí s'aplica plenament el que diu Rillon-Marne en relació amb el fet d'anomenar Déu i glorificar-lo:

Toute la liturgie est célébration du nom de Dieu. Toute louange passe par la glorification du nom du Créateur. Louer et nommer c'est rendre sensible la présence du divin [...]. La mélodie est un langage fait d'entités parfaites, de proportions identiques à celles qui régissent les cieux.¹²

Precisament, les rúbriques del pròleg dels dos còdexs, degudes certament a la mà de Llull, revelen aquest propòsit de lloar Déu amb un mètode que s'aplica també a l'encabiment posterior dels capítols en l'estructura de la pregària de les hores:

- a) Dir cada dia els cent Noms de Déu, que passen a dir-se setmanalment quan són distribuïts per les hores canòniques.
- b) Resar la pregària del final del llibre després de cada capítol, en comptes del *Gloria Patri*, que es fa en acabar cada salm bíblic. S'ha de tenir en compte que la dita pregària té igualment un contingut trinitari.

¹² A.-Z. RILLON-MARNE, *Deux séquences liturgiques sur les Noms divins: Christe salvator et Alma chorus domini*, a O. BOULNOIS-B. TAMBRUN, *Les Noms divins*. Laboratoire d'Études sur les monothéismes. Paris 2016, 243.

- c) La rima dels salms lul·lians (*aquests versos rimam*) com a eina per aprendre'ls de memòria (*per ço que hom los pusque mills saber de cor*), com se sabien els salms bíblics; això servia per interioritzar la pregària. Però no hem d'oblidar que «rima» és també «melodia», que dona una major eficàcia al text dit, com ens ho ha recordat Rillon-Marne.

El fonament antropològic de la recitació rimada dels Noms de Déu és la força de les paraules, la seva potència performativa (el Nom de Déu és el més potent de tots), que en els nostres dos manuscrits es combinen amb la dimensió temporal representada per les hores canòniques.

Per altre costat, els nostres dos manuscrits tenen com a objectiu organitzar el dia per dur a compliment la lloança de Déu i la necessitat de demanar perdó pels pecats, dues comeses ben lul·lianes, i tan medievals que fins i tot en donen testimoni la documentació jurídica.¹³ Llull és un convers que en tota la seva obra mostra el «dolor de pecat» fins a arribar a les llàgrimes, un altre tema ben medieval.¹⁴ No oblidem l'oració que s'ha de resar després de cada capítol dels *Cent Noms de Déu*. Per aquest motiu, hem de relacionar aquesta obra lul·liana amb les apologies o pregàries de penediment pels pecats dels liturgistes carolins,¹⁵ que demostren un sentiment d'indignitat davant la grandesa divina. Però aquí hi ha el toc propi de Mestre Ramon: aquestes meditacions sobre l'essència divina, que omplen tota la jornada, estan destinades no sols a la contemplació, sinó a la conversió. Llull, el convers, és també un home pràctic, que sempre ensenya camins concrets als qui el llegeixen.

Tornant a la litúrgia, hi ha exemples de seqüències que porten els Noms divins, com les que analitza extensament Rillon-Marne, tenint en compte la tradició isidoriana: *Christe salvator* i *Alma chorus Domini*.¹⁶

¹³ J. DOMENGE I MESQUIDA, «*A laor de Déu e en remissió de pecats*». *Deixes artistiques en el testament del prevere de Mallorca Pau d'Olesa (1442)*, a M. R. TARÉS (dir.), *Capitula facta et firmata. Inquietuds artistiques en el quatre-cents*. Valls 2011, 483-549.

¹⁴ Vegeu el bell assaig de P. NAGY, *Le don des larmes au Moyen-Âge. Un instrument spirituel en quête d'institution (Ve- XIIIe siècle)*. París 2000.

¹⁵ Sobre aquest tipus de textos devocionals, vegeu-ne una mostra: L. GOUGAUD, «*Étude sur les loricae celtiques et sur les prières qui s'en rapprochant*», *Bulletin d'Ancienne Littérature et d'Archéologie Chrétiennes* (octubre 1911), 265-281; (janvier 1912), 33-41; (février 1912), 101-127; D. A. WILMART, *Precum libelli quattuor aevi karolini*. Roma 1940 [*Cuatro devocionarios medievales*. Cuadernos Phase 204. Barcelona 2011]; A. WARD (ed.), *The book of Nunnaminster (London, British Library, Harley Ms 2965)*. Roma 2001. Hi podríem afegir una col·lecció important, atribuïda a sant Anselm de Canterbury: J.-F. COTTIER, *Anima mea: prières privées et textes de dévotion du Moyen Age latin. Autour des Prières ou Méditations attribuées à saint Anselm de Cantorbéry (XI-XII siècle)*. Turnhout 2001.

¹⁶ La referència completa a aquest treball és: A.-Z. RILLON-MARNE, *Deux séquences liturgiques sur les Noms divins: Christe salvator et Alma chorus domini*, a O. BOULNOIS-B. TAMBRUN, *Les Noms divins*. Laboratoire d'Études sur les monothéismes. París 2016, 243-262.

Christe salvator Iesu El alfa et Ω. Eia.
 Eloym Eloie Adonay Sabaoth Ia.
 Adonay robustus Kyrros Elom fortis vita.
 Tetragrammaton Ioth E, Vav Her deus dominus via.
 Sol Eie Eser Messias qui est sother veritas.
 Unctus homousyon excelsus ymago magister figura.
 Mediator brachium os verbum sacerdos manus flos propheta.
 Primogenitus invisibilis principium mons lapis aries aquila.
 Emmanuel agnus ovis hedus vitulus leo serpens fundamentum petra.
 Panis caro vitis hostium sapientia.
 Lex splendor finis oriens fons vermis ianua.
 Incorrumpibilis eternus immortalis incommutabilis gloria.
 Impassibilis summus bonus unigenitus virtus oriens trinitas.
 Imploramus supplices humiles ab universis maiestatis tuam maximam.
 Insidiis defende Zabuli nosque custodi ut semper tua preconia.
 Referentes dignique exultantes laudibus poli excelsa.
 Conscendere gaudere in sanctorum civium ibi agmina.
 Karitate iocunda perfrui mereamurque in gloria.
 Gratulanter te deum cernentes adoramusque in gloria.
 Laus tibi honor atque virtus in infinita secula. Amen.

Alma chorus Domini nunc pangat nomina Summi.
 Messias, Soter, Emanuel, Sabaoth, Adonai.
 Est Unigenitus, Via, Vita, Manus, Homoüsion.
 Principium, Primogenitus, Sapientia, Virtus.
 Alpha, Caput, Finisque simul, vocitatur et est, Ω.
 Fons et Origo boni, Paraclitus ac Mediator.
 Agnus, Ovis, Vitulus, Serpens, Aries, Leo, Vermis.
 Os, Verbum, Splendor, Sol, Gloria, Lux et Imago.
 Panis, Flos, Vitis, Mons, Ianua, Petra, Lapisque.
 Angelus et Sponsus, Pastorque, Propheta, Sacerdos.
 Athanatos, Kyrios, Theos, Pantocrator et Ysus,
 Salvificet nos: sit cui sæcla per omnia doxa. Amen.

Finalment, els Noms divins han estat usats igualment en oracions medievals de curació (eixarms); és el cas del devocionari del Fons Gabriel Llabrés de l'Ajuntament de Palma, del qual retrec dos textos entre altres.¹⁷ Es pot ben comprovar com els Noms divins es mesclen amb noms suposadament en altres llengües, per donar més eficàcia a la pregària:

¹⁷ G. SEGUI I TROBAT, *El devocionari medieval del Fons Gabriel Llabrés. Ms. Ll. 27 de l'Arxiu Municipal de Palma*. Palma (Mallorca) 2008, 81-82, n. 76; 82-84, n. 79.

Estos són los sants noms que tenia ab si el Dean de Córdoua quant lo posaren en la roda en lo rriu de Guadalquevir, rodant aldesredor per deual de l'aygua, xixanta e set uoltes no pogé morir fins que les y lleuaren e no soberviejant als sants virtuts que no morirà en aygua ni en foch ni en fero ni mort sopitannea ni en poder de iustícia ni sus enemichs no li poran noure, e aprofita per a dona que va de part. E los sants noms són aquestes que seguexen: adonay + semforas + sabahot + mexias + hemanuel + adonay + ituas + splendor + eloym + elohe + liel + eva + yngla + agla + aglara + serpens + leo + vermis + solis + ymago + vitulus + agnus + pastor + sacerdos + the anaphetom + thetagramaton + saluator + fons + via + veritas + altissimus + paraclitus + nouissimus + sapienciam + zelatus + creator + Dominus et dominator omnium creaturarum + rex + gloria + sol + lux + splendor + panis + mones + vitis + flos + angelus + sponsus + pastor + sacerdos + paraclitus pro omnia + ego sum + alba + ala + ada + via + vita + virtus + Christus + Iesus + Domine sit semper in adiutorio meo. Amen. + Iesus autem, transiens per medium illorum, ibat.

Alia oratio. + sent Leó, papa de Roma, seruí aquests sants noms, e diu que tota persona que sobre si los portarà, nunca son enemich noure li porà ni morrà en fet d'armes ni de serpent ni de uerí ni de metzines, ni lo dia que los nomenarà no morà a mala mort. Encara que hom pengàs un hom que los portàs sobre si, no moria, cosa prouada és. E si nenguna dona va en part, que no puxa infantar, pasats la'n sobre lo uentre, e tantost serà desliurada, no'n cal dubtar, de glaç ni de foch ni d'aygua, tempestat, ans serà benaventurat en ço que ferà. + o Messias, + Socer + Emanuel + Sabahot + Adonay + Atheos + eleyson + cathonius + baridos + mediator + uia +. Eguo sum qui sum, primus et nouissimus, Iesus Fillius homnipotens conatus + Spiritus origina eant + orisau + redemptor + deitas + unitas +. Qui aportarà aquest albarà d'eius scrit, si tu'l mets al col d'algun malalt, tantost son mal lo iaquiva, e diu ayxí: Almos + cabonens + renas + acutas elli + alpha + eto sabria + labuia + abia elasrat + abrata + abia + namas solt glocone + glorius + alatioria + lumovum + Iesus +. E és molt apropiada per a febres, e fes-li menjar carn en ast e de fet guar[i]rà aqel ho aquella que'n menjarà, e més febra no aurà. Aquests uessos dejús escrits han quatre propietats. La primera, és a mal de quare. La seguona, és que tota persona qu'ell porte sobre si, no'l cal duptar, de sos enemichs. E la terça, que fa fogir tot malyit Sperit. La quarta, és que tota dona que sia prenyada quella porte ab si ab deuoció, nunca s'afollarà, ans vendrà a bé ço que portarà ella, e la creaturra que aurà ni serà contreta ni hafollada ni muda, ans serà benaventurada. E diu ayxí: Benedicchio omnipotens Patris sit super me. Amen. Benedicchio Iesu Christe (sic) cum omnibus apostolis suis sit super me. Amen. Benedicchio beate Marie cum Fillio suo sit super me. Amen. Benedicchio sancte Caterine sit super me. Amen. Ego autem institutus sum rex ab eo super suo, nomen eius predicans preceptum eius. Nam si ambullauero umbre mortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es; nam si ambulauero in medio tribulacionis, viuificabis me, et super inimicos extendisti manum tuam et saluum me fecit dextera tua +. Christus uincit + Christus regnat + Christus imparat + Christus ab

omni malo nos defendat. Amen. Iesus autem, transiens in medium illorum, ibat. Si erguo me queritis sinite os abire, Iesus, Marie filius sit nobis adiutor et propicius. Inicium sancti euangeli secundum Iohannem. Dulcissime Domine Iesu Christe, uerus Deus, uerus omo, quomodo tu respondisti iudeis, uolentes tu nocere: Quem queritis? Iesum Nazarenum ego sum. Si erguo me queritis sinite os abire, tunch Christi iudei abierunt retrossum et ceciderunt in terram, et itaque in illa ora nocere non potuerunt, sit, benignissime Iesu, in primum uerum est et verum et eos esse, ita me custodire digneris ab inimicis meis querentes me. Nocere fac eos retrossum abire ayt. Nulla tenemus set securus manus ipsorum et vade et da onorem ad Dominum Iesum Christum, Filium tuum, qui tecum uiuit et regnat, Deus, per omnia seculla seculorum. Amén. Quiquenquod anch oratione dixerit aut legere fecerit aut super se portauerit, de Diabolus nocere non poterit, nech malus homo nech mala mullier nech factura nec producta nec fortuna marris nech falsum atestum nech lopus nech canis nech serpens nec venenum nech inimicus nech allia allia res vigilando, dormiendo iacendo, bibendo, in die nech in nocte, et in domo ubi stabit, ista sancta oratio non necere propria inpedita et tribus diebus ante mortem suam notificabitur et introitu purgatorii. Deo gratias. Amen. Mater Dei veniat in porta Dei, sis tutela, rex, dux quod coronas que mihi +. Mater Dei, miserere mei, lux, alma Dei +, lux, alma Dei, regina celli, regina populi, me noli derelinquere, tibi Uirgo pia, comendo, Uirgo Maria. Amen. + Sis mihi saluatrichs semper et auxiliatrichs +. Filli Dei, tu miserere meis, angelus Domini actulit as litteras supra dictas, quam maior imperator et dicit: En non timeas inimicum ab inquem iudicem maleficii nec patentem eorum. In nomine Patris, et Fillii et Spiritus Sancti. Amen. Signa in fronte et in pectore et in ore. Oratio: Omnipotens sempiterne Deus, qui adiutor seculorum, et dirige oculos meos in beneplacitum tuum, et sis mei comportatus, ut in domus ut extra domum non inpedias me inimicus cedit pro hominibus malignos ad ese nobis non posint nech habere + Spiritus Sanctes (sic) pro cogitacionem que in fronte tullit. Amen. Iesus Natzarenus, rex iudeorum. Iesus autem, transiens per medium illorum, ibat. En erguo me queritis sinite os abire, me tibi comendo semper Deus alme petendo, ut me pausarem conserues ac vigilando tem me. Tibi, Virguo pia, comendo, Uirguo Maria, tu mihi saluatrichs semper sis, et auxilliatrichs. Angele, qui meus es custos, pietate superna me tibi commissum, salua, defende, gubernat. Dulce nomen Domini nostri Iesu Christi sit benedictum. Amen.

Aquests dos textos mostren una vegada més l'intercanvi i la relació entre la litúrgia i la pietat popular a l'edat mitjana, que és transversal a totes les classes socials, inclosos els elements més cultes, clergues o laics. Per suposat, els textos litúrgics estan més elaborats i controlats, i estaven destinats a ser dits pels sacerdots.

El manuscrit que els porta té interès perquè procedeix d'un ambient lul·lista valencià del segle xv, de la tendència del franciscanisme radical, i conté dos fragments d'obres lul·lianes, el *Llibre de primera i segona intenció* i el *Llibre que deu hom creure de Déu*.

APÈNDIX

Esquema distributiu dels *Noms de Déu* en els còdexs de referència

CÒDEX I

Palma, Societat Arqueològica Lul·liana, ms. 2 (ARM 08)

S. XIV

[pròleg], ff. 1 ^r -4 ^r			
PRIMERA FÈRIA	SEGONA [FÈRIA]	TÈRCIA FÈRIA	QUARTA FÈRIA
Matines - O Deus, ff. 4 ^r -5 ^r - O essència, ff. 5 ^r -6 ^v - O unitas, ff. 6 ^v -7 ^v - O Trinitas, ff. 7 ^v -9 ^r	Matines - O infinitas, ff. 22 ^r -23 ^r - O eternitas, ff. 23 ^r -24 ^r - O tote, ff. 24 ^r -25 ^r	Matines - O produccio, ff. 37 ^r -38 ^v - O pulcher, ff. 38 ^v -40 ^r - O Ihesu, ff. 40 ^r -41 ^r	Matines - O confortator, ff. 54 ^v -56 ^r - O defensor, ff. 56 ^r -57 ^r
Prima - O Pater, ff. 9 ^r -10 ^r - O Filii, ff. 10 ^r -11 ^v	Prima - O bone, ff. 25 ^r -26 ^r - O magne, ff. 26 ^r -27 ^v	Prima - O creator, ff. 41 ^r -42 ^r - O recreator, ff. 42 ^r -43 ^r	Prima - O sanator, ff. 57 ^r -58 ^r - O castigator, ff. 58 ^r -59 ^r
Tèrcia - O Sancte Spiritus, ff. 11 ^v -12 ^v - O singularis, ff. 12 ^v -13 ^v	Tèrcia - O potestas, ff. 27 ^v -28 ^v - O sapientia, ff. 28 ^v -29 ^v	Tèrcia - O glorificator, ff. 43 ^r -44 ^v - O resurrector, ff. 44 ^v -45 ^v	Tèrcia - O nutritor, ff. 59 ^r -60 ^v - O director, ff. 60 ^v -61 ^v
Sexta - O existens, ff. 14 ^r -14 ^v - O agens, ff. 15 ^r -15 ^v	Sexta - O amor, ff. 29 ^v -30 ^v - O uirtus, ff. 30 ^v -32 ^r	Sexta - O saluator, ff. 45 ^v -46 ^v - O hedificator, ff. 46 ^v -48 ^r	Sexta - O imperator, ff. 61 ^v -62 ^v - O elector, ff. 62 ^v -63 ^v
Nona - O ens necessarium, ff. 16 ^r -17 ^r - De perscitas, ff. 17 ^r -18 ^r	Nona - O ueritas, ff. 32 ^r -33 ^r - O gloria, ff. 33 ^r -34 ^r	Nona - O sustentator, ff. 48 ^r -49 ^r - O exauditor, ff. 49 ^r -50 ^r	Nona - O factor, ff. 63 ^v -64 ^v - O ualor, ff. 64 ^v -65 ^v
Vespres - O libertas, ff. 18 ^r -19 - O simplex, ff. 19 ^r -20 ^r - O sancte, ff. 20 ^r -21 ^r	Vespres - O iusticia, ff. 34 ^r -35 ^r - O largitas, ff. 35 ^r -36 ^v	Vespres - O ordinator, ff. 50 ^r -51 ^v - O uisitor, ff. 51 ^v -52 ^v	Vespres - O dominator, ff. 65 ^v -66 ^v - O uictor, ff. 66 ^v -68 ^r
Completa - O uita, ff. 21 ^r -22 ^r	Completa - O forma, ff. 36 ^v -37 ^v	Completa - O consolator, ff. 52 ^v -53 ^v - O consulens, ff. 53 ^v -54 ^v	Completa - O gracia, ff. 68 ^r -69 ^v

	CINQUENA FÈRIA	SISENA FÈRIA	DISAPTE
	<p>Matines</p> <ul style="list-style-type: none"> - O misericordians, ff. 69^v-71^r - O pie, ff. 71^r-72^r - O habundans, ff. 72^r-73^r 	<p>Matines</p> <ul style="list-style-type: none"> - O rogate, ff. 85^r-86^r - O distincio, ff. 86^r-87^r - O condordança, ff. 87^r-88^r 	<p>Matines</p> <ul style="list-style-type: none"> - O amice, ff. 101^v-102^v - O desiderate, ff. 102^v-103^v - O constans, ff. 103^v-104^v
	<p>Prima</p> <ul style="list-style-type: none"> - O rex, ff. 73^r-74^r - O humilis, ff. 74^r-75^v 	<p>Prima</p> <ul style="list-style-type: none"> - O equans, ff. 88^r-89^r - O innocens, ff. 89^r-90^r 	<p>Prima</p> <ul style="list-style-type: none"> - O legalis, ff. 104^v-105^v - O presens, ff. 105^v-106^v
	<p>Tèrcia</p> <ul style="list-style-type: none"> - O suavis, ff. 75^v-76^v - O memorate, ff. 76^v-77^v 	<p>Tèrcia</p> <ul style="list-style-type: none"> - O alte, ff. 90^r-91^r - O significans, ff. 91^r-92^r 	<p>Tèrcia</p> <ul style="list-style-type: none"> - O nobilis, ff. 106^v-107^v - O intencio principalis, ff. 107^v-109^r
	<p>Sexta</p> <ul style="list-style-type: none"> - O laudate, ff. 77^v-78^v - O nominate, ff. 78^v-80^r 	<p>Sexta</p> <ul style="list-style-type: none"> - O perseuerans, ff. 92^v-93^v - O exemplificans, ff. 93^v-95^r 	<p>Sexta</p> <ul style="list-style-type: none"> - O procurator, ff. 109^r-110^r - O aduocate, ff. 110^r-111^r
	<p>Nona</p> <ul style="list-style-type: none"> - O honorate, ff. 80^r-81^r - O reclamate, ff. 81^r-82^r 	<p>Nona</p> <ul style="list-style-type: none"> - O mouens, ff. 95^r-96^v - O comprehendens, ff. 96^v-98^r 	<p>Nona</p> <ul style="list-style-type: none"> - O inuisibilis, ff. 111^r-112^r - O immortalis, ff. 112^r-113^r
	<p>Vespres</p> <ul style="list-style-type: none"> - O benedicite, ff. 82^r-83^r - O cui seruitur, ff. 83^r-84^r 	<p>Vespres</p> <ul style="list-style-type: none"> - O digne, ff. 98^r-99^r - O expectate, ff. 99^r-100^r 	<p>Vespres</p> <ul style="list-style-type: none"> - O infallibilis, ff. 113^r-114^v - O principium, ff. 114^v-115^v
	<p>Completa</p> <ul style="list-style-type: none"> - O qui timetis, ff. 84^r-85^r 	<p>Completa</p> <ul style="list-style-type: none"> - O maior, ff. 100^r-101^r 	<p>Completa</p> <ul style="list-style-type: none"> - O finis, ff. 115^v-116^v
	<p>La laor de cascun psalm A laor e honor, ff. 117^r-117^v</p>		

CÒDEX 2
Barcelona, Biblioteca de la Universitat, ms. 59

[pròleg], ff. 1 ^r -3 ^v			
PRIMA FERIA	SECUNDA FERIA	[TERCIA FERIA]	[QUARTA FERIA]
Matines - O Deus, ff. 4 ^r -4 ^v - O essència, ff. 5 ^r -5 ^v - O unitas, ff. 6 ^r -6 ^v - O Trinitas, ff. 7 ^r -7 ^v	Matines - O infinitas, ff. 20 ^r -20 ^v - O eternitas, ff. 21 ^r -21 ^v - O tote, ff. 22 ^r -22 ^v	[Matines] - O produccio, ff. 34 ^r -34 ^v - O pulcher, ff. 35 ^r -35 ^v - O Ihesu, ff. 36 ^r -36 ^v	[Matines] - O consulens, ff. 48 ^r -48 ^v - O confortator, ff. 49 ^r -49 ^v - O defensor, ff. 50 ^r -50 ^v
Prima - O Pater, ff. 8 ^r -8 ^v - O Filii, ff. 9 ^r -9 ^v	Prima - O bone, ff. 23 ^r -23 ^v - O magne, ff. 24 ^r -24 ^v	Prima - O creator, ff. 37 ^r -37 ^v - O recreator, ff. 38 ^r -38 ^v	Prima - O sanator, ff. 51 ^r -51 ^v - O castigator, ff. 52 ^r -52 ^v
Tercia - O Sancte Spiritus, ff. 10 ^r -10 ^v - O singularis, ff. 11 ^r -11 ^v	Tercia - O potestas, ff. 25 ^r -25 ^v - O sapientia, ff. 26 ^r -26 ^v	Tercia - O glorificator, ff. 39 ^r -39 ^v - O resurrector, ff. 40 ^r -40 ^v	Tercia - O nutritor, ff. 53 ^r -53 ^v - O director, ff. 54 ^r -54 ^v
<Sexta> - O existens, ff. 12 ^r -12 ^v - O agens, ff. 13 ^r -13 ^v	Sexta - O amor, ff. 27 ^r -27 ^v - O uirtus, ff. 28 ^r -28 ^v	Sexta - O saluator, ff. 41 ^r -41 ^v - O hedificator, ff. 42 ^r -42 ^v	Sexta - O imperator, ff. 55 ^r -55 ^v - O elector, ff. 56 ^r -56 ^v
Nona - O ens necessarium, ff. 14 ^r -14 ^v - O perscitas, ff. 15 ^r -15 ^v	Nona - O ueritas, ff. 29 ^r -29 ^v - O gloria, ff. 30 ^r -30 ^v	Nona - O sustentator, ff. 43 ^r -43 ^v - O exauditor, ff. 44 ^r -44 ^v	Nona - O ffactor, ff. 57 ^r -57 ^v - O ualor, ff. 58 ^r -58 ^v
Vespres - O libertas, ff. 16 ^r -16 ^v - O simplex, ff. 17 ^r -17 ^v - O sancte, ff. 18 ^r -18 ^v	Vespres - O iustitia, ff. 31 ^r -31 ^v - O largitas, ff. 32 ^r -32 ^v	Vespres - O ordinator, ff. 45 ^r -45 ^v - O uisitor, ff. 46 ^r -46 ^v	Vespres - O dominator, ff. 59 ^r -59 ^v - O uictor, ff. 60 ^r -60 ^v
Completa - O uita, ff. 19 ^r -19 ^v	Completa - O forma, ff. 33 ^r -33 ^v	Completa - O consolator, ff. 47 ^r -47 ^v	Completa - O gracia, ff. 61 ^r -61 ^v

	QUINTA FERIA	SISSENA FÈRIA	[SEPTIMA FERIA]
	<p>Matines</p> <ul style="list-style-type: none"> - O misericordians, ff. 62^r-62^v - O pie, ff. 63^r-63^v - O habundans, ff. 64^r-64^v 	<p>Matines</p> <ul style="list-style-type: none"> - O rogate, ff. 76^r-76^v - O distincio, ff. 77^r-77^v - [O] Condordança, ff. 78^r-78^v 	<p>Matines</p> <ul style="list-style-type: none"> - O amice, ff. 90^r-90^v - O desiderate, ff. 91^r-91^v - O constans, ff. 92^r-92^v
	<p>Prima</p> <ul style="list-style-type: none"> - O rex, ff. 65^r-65^v - O humilis, ff. 66^r-66^v 	<p>Prima</p> <ul style="list-style-type: none"> - O equans, ff. 79^r-79^v - O innocens, ff. 80^r-80^v 	<p>Prima</p> <ul style="list-style-type: none"> - O legalis, ff. 93^r-93^v - O presens, ff. 94^r-94^v
	<p>Tercia</p> <ul style="list-style-type: none"> - O suavis, ff. 67^r-67^v - O memorate, ff. 68^r-68^v 	<p>Tercia</p> <ul style="list-style-type: none"> - O alte, ff. 81^r-81^v - O exemplificans, ff. 82^r-82^v 	<p>Tercia</p> <ul style="list-style-type: none"> - O nobilis, ff. 95^r-95^v - O intencio principalis, ff. 96^r-96^v
	<p>Sexta</p> <ul style="list-style-type: none"> - O laudate, ff. 69^r-69^v - O nominate, ff. 70^r-70^v 	<p>[Sexta]</p> <ul style="list-style-type: none"> - O significans, ff. 83^r-83^v <p><Sexta></p> <ul style="list-style-type: none"> - O perseuerans, ff. 84^r-84^v 	<p><Sexta></p> <ul style="list-style-type: none"> - O procurator, ff. 97^r-97^v - O aduocate, ff. 98^r-98^v
	<p>Nona</p> <ul style="list-style-type: none"> - O honorate, ff. 71^r-71^v - O reclamate, ff. 72^r-72^v 	<p>[Nona]</p> <ul style="list-style-type: none"> - O mouens, ff. 85^r-85^v - O comprehendens, ff. 86^r-86^v 	<p>Nona</p> <ul style="list-style-type: none"> - [O] inuisibilis, ff. 99^r-99^v - O immortalis, ff. 100^r-100^v
	<p>Vespres</p> <ul style="list-style-type: none"> - O benedicite, ff. 73^r-73^v - O cui seruit, ff. 74^r-74^v 	<p><Vespres></p> <ul style="list-style-type: none"> - O expectate, ff. 87^r-87^v 	<p>Vespres</p> <ul style="list-style-type: none"> - O inefabilis, ff. 101^r-101^v - O principium, ff. 102^r-102^v
	<p>Completa</p> <ul style="list-style-type: none"> - O qui timetis, ff. 75^r-75^v 	<p>Completa</p> <ul style="list-style-type: none"> - O maior, ff. 88^r-88^v <p><Completa> Vespres</p> <ul style="list-style-type: none"> - O digne, ff. 89^r-89^v 	<p>Completa</p> <ul style="list-style-type: none"> - O finis, ff. 103^r-103^v
	<p>[Pregària]</p> <p>Laus et honor, ff. 104^r-104^v</p>		